

Vestbanen: Ingen skam å snu!

Av Odd
Gunnar
Skagestad,
Oslo

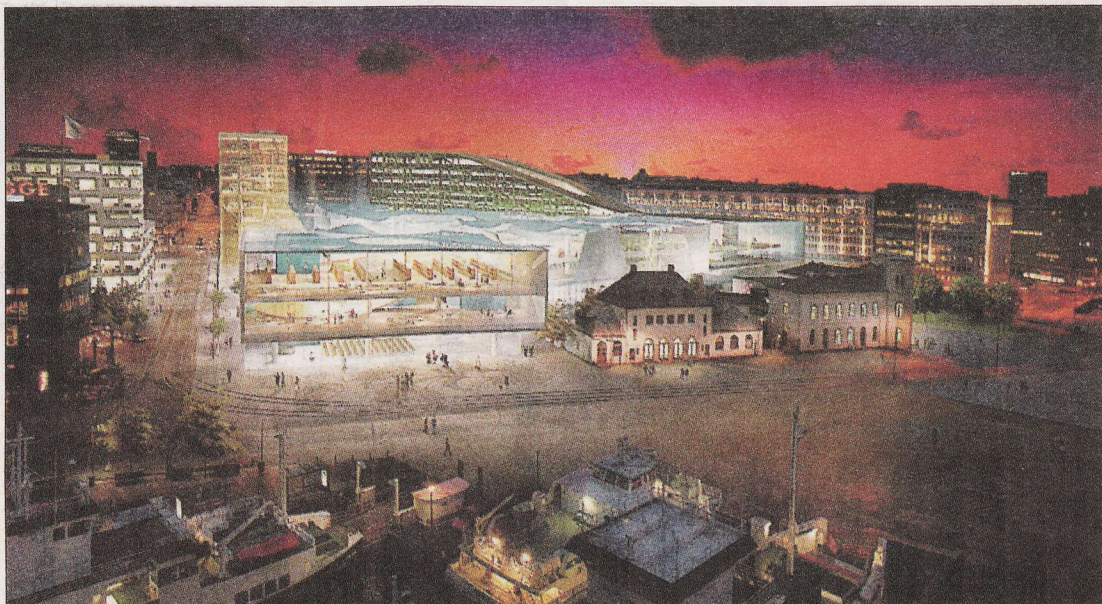

Skuespill. En takk til Audun Engh for hans betimelige artikkel «Stans Vestbaneprosjektet nå!» i Aftenposten Aften 7. desember. Det har ellers vært lite å høre om dette prosjektet på en stund, iallfall inntil det for noen uker siden ble klart at Munch-museet trolig blir værende på Tøyen istedenfor å bli flyttet til Vestbanen. Men dramaet om Vestbanen – et farsmessig skuespill med potensial for en tragisk utgang – er såvisst ikke over!

Publikum har gjennom de siste tre-fire årene hatt anledning til å gjøre seg kjent med Statsbyggs arkitektoniske visjoner for området. Men hvem – om noen – er det som har bestemt at Vestbaneområdet overhodet skal utbygges?

Borgerne ikke spurt. Realiteten er at spørsmålet om utbygging av Vestbaneområdet aldri har vært forelagt byens borgere og velgere til vurdering. Utgangspunktet har her vært at området skal utbygges, - og så får man etterpå konstruere en hensikt, finne ut hva i all verden man skal bruke det utbygde anlegget til. Dette er en utbygging som vi – byens borgere og velgere – aldri har bedt om, og som vi aldri er blitt spurt om vi ønsker.

Hvorfor denne iver etter å flytte allerede eksisterende institusjoner og aktiviteter til Vestbanen? Og hvorfor denne utbygg-

Ibsens tragiske dramafigur byggmester Solness måtte til slutt stille seg spørsmålet om hvorfor i all verden han hadde gjennomført sitt tvilsomme byggeprosjekt, skriver Skagestad.

ILLUSTRASJON: STATSBYGG

ingsiveren, når det ikke foreligger noe påviselig behov for den bygningsmassen som ifølge planen skal presses inn i og tette igjen dette byrommet?

Vestbanen er fredet, og ikke uten grunn. Disse trauste bygningene – trygt selvbevisste, men likevel uten snev av påtrengende arroganse – utgjør den eneste lille gjenværende rest av det som en gang var bydelen Pipervika, og er samtidig et monument over en skjellsettende epoke i norsk samferdselshistorie. Det er en bygningsmasse som godt kan tåle en videre tilværelse med luft, lys og rom i rygg og flanker.

For tiden er rommet bak bygningene disponert som parkeringsplass, oppdelt og kranset av høye trerekker. Kanskje ikke

den optimale løsningen, men greit nok inntil man får områdd seg, og forhåpentligvis samle oppslutning – gjennom en åpen, demokratisk prosess – om en plan som bedre kan ivareta mulighetene for å skape et vellykket og harmonisk byrom. Hva med en tenkepause? Vi har både tid og råd til å vente!

Økonomiske hensyn. At utbyggingsappetitten er motivert av økonomiske hensyn? I og for seg legitimt nok. Dette er likevel ikke noe man må gjøre. Når man i tidligere tider – hvor kommuneøkonomien kunne være trang nok – hadde råd til å unnlate å bebygge Frognerparken, Stensparken, St.Hanshaugen og Tøyenparken, var dette valg som vi neppe bør beklage i dag.

Den fortetningsiver som griper om seg i Oslos indre by, er ikke utelukkende noe negativt. Mange bydeler og nærmiljøer opplever en spennende fornyelse, hvor også moderne arkitektoniske uttrykk kan komme til sin rett.

Ibsens tragiske dramafigur byggmester Solness måtte til slutt stille seg spørsmålet om hvorfor i all verden han hadde gjennomført sitt tvilsomme byggeprosjekt. La oss slippe å gå i samme fellen. La oss også minnes Fjellvettregel nr. 8: «Vend i tide, det er ingen skam å snu». Det er faktisk ikke for sent å legge utbyggingsplanene på is.

Vestbanen: Ingen skam å snu!

Av Odd
Gunnar
Skagestad,
Oslo

Skuespill. En takk til Audun Engh for hans betimelige artikkel «Stans

Vestbaneprojektet nå!» i Aftenposten Aften 7. desember. Det har ellers vært lite å høre om dette prosjektet på en stund, iallfall inntil det for noen uker siden ble klart at Munch-museet trolig blir værende på Tøyen istedenfor å bli flyttet til Vestbanen. Men dramaet om Vestbanen – et farsmessig skuespill med potensial for en tragisk utgang – er såvisst ikke over!

Publikum har gjennom de siste tre-fire årene hatt anledning til å gjøre seg kjent med Statsbyggs arkitektoniske visjoner for området. Men hvem – om noen – er det som har bestemt at Vestbaneområdet overhodet skal utbygges?

Borgerne ikke spurt. Realiteten er at spørsmålet om utbygging av Vestbaneområdet aldri har vært forelagt byens borgere og velgere til vurdering. Utgangspunktet har her vært at området skal utbygges, - og så får man etterpå konstruere en hensikt, finne ut hva i all verden man skal bruke det utbygde anlegget til. Dette er en utbygging som vi – byens borgere og velgere – aldri har bedt om, og som vi aldri er blitt spurt om vi ønsker.

Hvorfor denne iver etter å flytte allerede eksisterende institusjoner og aktiviteter til Vestbanen? Og hvorfor denne utbygging-

Ibsens tragiske dramafigur byggmester Solness måtte til slutt stille seg spørsmålet om hvorfor i all verden han hadde gjennomført sitt tvilsomme byggeprosjekt, skriver Skagestad.

ILLUSTRASJON: STASBYGG

ingsiveren, når det ikke foreligger noe påviselig behov for den bygningssmassen som ifølge planen skal presses inn i og tette igjen dette byrommet?

Vestbanen er fredet, og ikke uten grunn. Disse trauste bygningene – trygt selvbevisste, men likevel uten snev av påtvingende arroganse – utgjør den eneste lille gjenværende rest av det som en gang var bydelen Pivrika, og er samtidig et monument over en skjellsettende epoke i norsk samferdselshistorie. Det er en bygningsmasse som godt kan tale en videre tilværelse med luft, lys og rom i rygg og flanker.

For tiden er rommet bak bygningene disponert som parkeringsplass, oppdelt og kranset av høye trerekker. Kanskje ikke

den optimale løsning, men greit nok inntil man får område seg, og forhåpentligvis samle oppslutning – gjennom en åpen, demokratisk prosess – om en plan som bedre kan ivareta mulighetene for å skape et vellykket og harmonisk byrom. Hva med en tenkepause? Vi har både tid og råd til å vente!

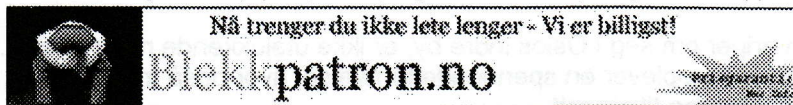
Økonomiske hensyn. At utbyggingssapetitten er motivert av økonomiske hensyn? I og for seg legitimt nok. Dette er likevel ikke noe man må gjøre. Når man i tidligere tider – hvor kommuneøkonomien kunne være trang nok – hadde råd til å unnlate å bebygge Frognerparken, Stensparken, St. Hanshaugen og Tøyenparken, var dette valg som vi neppe bør beklage i dag.

Den fortetningsiver som griper om seg i Oslos indre by, er ikke utelukkende noe negativt. Mange bydeler og nærmiljøer opplever en spennende fornyelse, hvor også moderne arkitektoniske uttrykk kan komme til sin rett.

Ibsens tragiske dramafigur byggmester Solness måtte til slutt stille seg spørsmålet om hvorfor i all verden han hadde gjennomført sitt tvilsomme byggeprosjekt. La oss slippe å gå i samme fellen. La oss også minnes Fjellvetregel nr. 8: «Vend i tide, det er ingen skam å snu». Det er faktisk ikke for sent å legge utbyggingsplanene på is.

Mer debatt side 30

Utskriften på Aftenposten.no sponses av Blekkpatron.no

Vestbanen: Ingen skam å snu!

ODD GUNNAR SKAGESTAD, Oslo

Skuespill. En takk til Audun Engh for hans betimelige artikkel "Stans Vestbaneprojektet nå!" i Aftenposten Aften 7. desember. Det har ellers vært lite å høre om dette prosjektet på en stund, iallfall inntil det for noen uker siden ble klart at Munch-museet trolig blir værende på Tøyen istedenfor å bli flyttet til Vestbanen. Men dramaet om Vestbanen - et farsmessig skuespill med potensial for en tragisk utgang - er såvisst ikke over!

LES OGSÅ

[Stans Vestbane-prosjektet nå!](#) - 07.12.2005
[Vestbanen - ikke eneste mulighet](#) - 21.11.2005
[Leder: Dårlig kontakt](#) - 25.10.2005
[Hvor skal Oslo?](#) - 17.10.2005
[Håper å få tegne Munch-museet](#) - 13.10.2005
[Vikinger ville gitt penger i kassen](#) - 06.10.2005

Publikum har gjennom de siste tre-fire årene hatt anledning til å gjøre seg kjent med Statsbyggs arkitektoniske visjoner for området. Men hvem - om noen - er det som har bestemt at Vestbaneområdet overhodet skal utbygges?

Borgerne ikke spurt.

Realiteten er at spørsmålet om utbygging av Vestbaneområdet aldri har vært forelagt byens borgere og velgere til vurdering. Utgangspunktet har her vært at området skal utbygges, - og så får man etterpå konstruere en hensikt, finne ut hva i all verden man skal bruke det utbygde anlegget til. Dette er en utbygging som vi - byens borgere og velgere - aldri har bedt om, og som vi aldri er blitt spurt om vi ønsker.

Hvorfor denne iver etter å flytte allerede eksisterende institusjoner og aktiviteter til Vestbanen? Og hvorfor denne utbyggingsiveren, når det ikke foreligger noe påviselig behov for den bygningsmassen som ifølge planen skal presses inn i og tette igjen dette byrommet?

Vestbanen er fredet, og ikke uten grunn. Disse trauste bygningene - trygt selvbevisste, men likevel uten snev av påtrengende arroganse - utgjør den eneste lille gjenværende rest av det som en gang var bydelen Pipervika, og er samtidig et monument over en skjellsettende epoke i norsk samferdselshistorie. Det er en bygningsmasse som godt kan tåle en videre tilværelse med luft, lys og rom i rygg og flanker.

For tiden er rommet bak bygningene disponert som parkeringsplass, oppdelt og kranset av høye trerekker. Kanskje ikke den optimale løsning, men greit nok inntil man får områdd seg, og forhåpentligvis samle oppslutning - gjennom en åpen, demokratisk prosess - om en plan som bedre kan ivareta mulighetene for å skape et vellykket og harmonisk byrom. Hva med en tenkepause? Vi har både tid og råd til å vente!

Økonomiske hensyn.

At utbyggingsappetitten er motivert av økonomiske hensyn? I og for seg legitimt nok. Dette er likevel ikke noe man må gjøre. Når man i tidligere tider - hvor kommuneøkonomien kunne være trang nok - hadde råd til å unnlate å bebygge Frognerparken, Stensparken, St.Hanshaugen og Tøyenparken, var dette valg som vi

neppe bør beklage i dag.

Den fortetningsiver som griper om seg i Oslos indre by, er ikke utelukkende noe negativt. Mange bydeler og nærmiljøer opplever en spennende fornyelse, hvor også moderne arkitektoniske uttrykk kan komme til sin rett.

Ibsens tragiske dramafigur byggmester Solness måtte til slutt stille seg spørsmålet om hvorfor i all verden han hadde gjennomført sitt tvilsomme byggeprosjekt. La oss slippe å gå i samme fellen. La oss også minnes Fjellvettregel nr. 8: "Vend i tide, det er ingen skam å snu". Det er faktisk ikke for sent å legge utbyggingsplanene på is.

Dette er en artikkel fra www.aftenposten.no.

Oppdatert: 14. desember 2005 kl.13:41

Adressen til denne artikkelen er: <http://www.aftenposten.no/meninger/debatt/article1179032.ece>

Innholdet i Aftenposten, Aftenposten.no og Oslopuls.no er beskyttet etter lov om opphavsrett til åndsverk. Kopiering og utskrift til annet enn privat bruk er ikke tillatt uten avtale med Aftenposten.
Vilkår for publisering finner du på www.aftenposten.no/generellebetingelser.